

47

Ed: vewentgheft, wilwijfje, hwogh-gheleerde Heere,

Mijn heere,

V Edt, onberiedende gewegentheit t' mijwaerts, die ik niet des
gheft schrijven aenme, hefft mij, bij nad, gos her verblyf
of ik te vordringh, daer ik V Edt, voorsprake wille toe ver-
sought, heb besoomen, vertrouwende dat te gheft, door V Edt,
teoddy, mij noch eens onbewaght sal gebunden, V Edt, op mij,
sins dienare, oock ondervught, gedreukende; bij te welke de
openbaaldade plaatden wort bekent worden. Mij t' eendmey
aan V Edt, obdr. gehouwen; wt wijs hand ik, op Adren, alderliet
mijn behordringh wil verwachten.

Si lebet, Huygenii degra lebet.

Spelende te mate mijnen medede, in mijn ooyhen kleyn, in
V Edt, verloomen mycht. Dit allein wederigh verloekende,
dat V Edt, het nad-gedencken t' mijwaerts myjt & mygh verhelen.
Dat te gheft gelooft, dat onder alle de ghet, die V Edt, viers
④ te rechtte nad volghen, gheda is, die V Edt, met gos een
oprecht. Dientwilligh herte frucht te behadghen, als ich doot. Tot
de teijken van twelike V Edt, dit melens-gedoe wrekken
sal sien, niet anders sijnde als een gebodighen weder-slagh
van V Edt, vorigh hemels ghelyc, twelik ik V Edt bide (cum
fessis armas requidem) te willen doorleden, ghehende doot myjt
afnemen, wat den kraecht V Edt, vorigh willeden hefft ope
⑤ confeccie des ghet die V Edt, volght ⑥ tract te
welgeballen in humaniorum artium principi, Paesi, et quidem
faera, wato op V Edt, giet dat mijn epigramma dedicacione
sijn opficht hefft. quod ut bene iustas, pioner, Vatis, tui
aliquando cum sive sive memor sit, sive Roripub. sive selfissimo
Principi, quod nullum, me dicitur. Biddende V Edt, mi te
willen overgaen, dat ik des gheft elders-gebonden sijnde,
int leben degh, van groote dinghen den wijnigh hebbe weder-
houden, sal ich mit demodigheit abhouden, ⑦ nae huygh-
langh-lebens-gegen-muich, mij lijkenden, mij verbinden,

Ed: vewentgheft, wilwijfje, hwogh-gheleerde Heere.

Mijn heere,

V Edt.

Dientwillighet ⑧
hwogh-verplichte
dienare

Corn. Roy.
1640

Sept. 30. Julij 1640

This image shows a single page from an old, handwritten manuscript. The paper is a light cream or beige color, showing significant signs of age and damage. The text is written in a dense, cursive script that is very faded and difficult to decipher. There are large, dark brown stains and spots of varying sizes scattered across the page, most notably a large one in the upper right quadrant. The right edge of the page appears to be torn or severely damaged, with a dark, irregular border. The overall appearance is that of a well-preserved historical document.